

РЕШЕНИЕ

№ 14545

гр. София, 30.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 75 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИВ. И.А АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Б. ТОШЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ИВ. И.А АНГЕЛОВА Гражданско дело № 20221110133008 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 367 от ТЗ вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 120 лева, представляваща възнаграждение за извършени транспортни услуги, за което е издадена данъчна фактура № 0000014569/21.01.2022 год, с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД за сумата от 3,43 лева, представляваща лихва за забава за периода от 11.03.2022 год. до 20.06.2022 год. и чл. 309а от ТЗ за сумата от 80 лева.

Ищецът-«Д.Е.Е.» ЕООД твърди, че със заявка/договор за автомобилен транспорт от 18.01.2022 год. «П.Е.С.Т.» ООД му е възложил, срещу възнаграждение, вътрешен превоз на стоки от гр. Пловдив до гр. София. Сочи, че в заявката са уговорени съществените елементи на превозния договор: дата на товарене, адрес на товарене и изпращач, разтоварен адрес и получател, срок на доставка, навло, платец на навлото и срок на плащане. Излага, че уговорената превозна цена е 120 лева с вкл. ДДС, платима в 45 дневен срок след получени от възложителя превозни документи. Поддържа, че превоза е осъществен и товарът е доставен на получателя без забележки и рекламации, което е удостоверено с подпис и печат върху товарителницата. Твърди, че на 24.01.2022 год. е изпратил на ответника, по електронен път, товарителницата и фактурата, като срокът за плащането на възнаграждението е до 11.03.2022 год.. Излага, че въпреки многократно проведените разговори с представители на ответното дружество и изпращане на покана по електронен път ответникът не е платил дължимото възнаграждение. Моли съда да постанови съдебно решение, по силата на което да осъди ответника да му заплати сумата от 120 лева с вкл. ДДС, представляваща

възнаграждение за извършени транспортни услуги, ведно със законнта лихва считано от предявяване на исковата молба-20.06.2022 год. до окончателното плащане на сумата, сумата от 3,43 лева, представляваща лихва за забава за периода от 11.03.2022 год. до 21.06.2022 год., както и сумата от 80 лева, представляваща обезщетение за разноски за събиране на вземането. Претендира разноски.

Ответникът- „П.Е.С.Т.” ООД е депозирал в срок отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове като неоснователни. Твърди, че е платил претендираното възнаграждение на 18.11.2022 год., поради което и претенциите за лихва за забава и по чл. 309а от ТЗ също са неоснователни. Поддържа, че ищцовото дружество не е направило разноски за събиране на вземането, както и че разноските по чл. 309а от ТЗ не могат да се кумулират със съдебни разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 367 от ТЗ по силата на договора за превоз превозвачът поема задължение срещу определено възнаграждение да превози до определено място, лице, товар или багаж.

Договорът за превоз е неформален договор респ. за неговата действителност не е необходимо сключването в писмена форма. Доказателствената тежест за установяване на договорни правоотношения е върху ищеца, който е ангажирал доказателства в тази насока, а именно заявка за автомобилен транспорт №F22019241/18.01.2022 год., в която са конкретизирани вида на товара, датата и часа на товарене, товарен пункт, разтоварен пункт, дата на разтоварване, както и възнаграждение за извършения транспорт в размер на 100 лева без вкл. ДДС и срок за плащане-45 дни след получен документ от «П.Е.С.Т.» ООД. Към заявката е приложена и товарителница от 19.01.2022 год., носеща подпис и печат на получател. Именно вследствие на изпълнение на договорните си задължения ищецът е издал и процесната фактура №0000014569/21.01.2022 год. за сумата от 120 лева с вкл. ДДС.

Ответникът в производството не оспорва тези обстоятелства като е ангажирал доказателства-преводно нареждане от 18.11.2022 год., от което е видно, че процесната сума е платена, което е потвърдено в открито съдебно заседание състояло се на 28.03.2023 год. от процесуалния представител на ищеца. По горните съображения и на основание чл. 235, ал.3 от ГПК съдът намира, че ответникът към настоящия момент не дължи на ищцовото дружество процесните суми, поради което иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен, поради извършено в хода на производството плащане.

По иска с правно основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ГПК, когато денят за изпълнение на задълженията е определен, то длъжникът изпада в забава след изтичането му. В случая

страните са уговорили срок за плащане-45 дни от дата на получаване на фактурата от ответника. Страните на спорят, че фактурата е изпратена по електронен път и е получена от ответника на 24.01.2022 год., т.е. срокът за плащане на възнаграждението е изтекъл на 11.03.2022 год.. Ответникът не е ангажирал доказателства, че е платил в срок, поради което претенцията на ищеца е основателна за периода от 11.03.2022 год. до 21.06.2022 год., като размерът на лихвата за забава определен по реда на чл. 162 от ГПК е 3,43 лева.

Ответникът е ангажирал доказателства, че е платил претендираната сума за извършения превоз, но след предявяване на исковата молба в съда-на 18.11.2022 год., поради което съдът приема, че той дължи заплащане на законната лихва считано от предявяване на исковата молба до окончателното плащане, която също е дължима поради забава в плащането. На основание чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размерът на законната лихва считано от предявяване на исковата молба в съда-20.06.2022 год. до 18.11.2022 год.-датата на извършеното плащане, в размер на 5 лева, до който размер претенцията е основателна.

По иска с правно основание чл. 309а от ТЗ.

Съобразно разпоредбата на чл. 309а, ал. 1 ТЗ, когато кредиторът е изпълнил задълженията си, а длъжникът е в забава за плащане, ако не е уговорено друго, кредиторът има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, както и на обезщетение за разноси за събиране на вземането в размер на не по-малко от 80 лева, без да е необходима покана. Съдът намира за недоказана претенцията на ищцовото дружество като по делото не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да е видно ищцовото дружество да е сторило разноси за извънсъдебно събиране на вземаното си, с изключение на покана ипратена по електронен път, за което не са направени разходи. Предвид изложеното предявения иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските

С оглед изричната претенция за заплащане на разноси от страните, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 252,64 лева, представляваща сторените в производството разноси съразмерно с уважената част от претенциите /и при съобразяване, че извършеното плащане на претенцията по иска с правно основание чл. 367 от ТЗ е направено след предявяване на исковата молба в съда/, а на основание чл. 78, ал.3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 118,03 лева, съразмерно с отхвърлената част от претенциите.

Воден от горното

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Д.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК 200476211, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Иван Рилски“ №1, ет.4, ап.8, чрез адв. В. срещу „П.Е.С.Т.“ ООД, ЕИК 175409567, със съдебен адрес: гр. София, кв. „Яворов“, ул. „Лакатица“ №1, ет.3, офис 9, чрез адв. Й. иск с правно основание **чл. 79, ал.1 от ЗЗД във връзка с чл. 367 ТЗ**, за сумата от **120 лева (сто и двадесет лева)**, представляваща превозно възнаграждение по заявка за извършване на аватомобилен превоз от 18.01.2022 год., поради извършено в хода на производството плащане.

ОСЪЖДА „П.Е.С.Т.“ ООД, ЕИК 175409567 да заплати на „Д.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК 200476211, на основание **чл. 86, ал.1 от ЗЗД**, общо сумата от **8,43 лева (осем лева и четиридесет и три стотинки)**, представляваща лихва за забава за периода 11.03.2022 год. до 18.11.2022 год. /датата на плащане/.

ОСЪЖДА „П.Е.С.Т.“ ООД, ЕИК 175409567 да заплати на „Д.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК 200476211, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, сумата от **252,42 лева (двеста петдесет и два лева и четиридесет и две стотинки)**, представляваща сторените в производството разноси съразмерно с уважената част от претенциите.

ОСЪЖДА „Д.Е.Е.“ ЕООД, ЕИК 200476211 да заплати на „П.Е.С.Т.“ ООД, ЕИК 175409567, на основание чл. 78, ал.3 от ГПК, сумата от **118,03 лева (сто и осемнадесет лева и три стотинки)**, представляваща сторените в производството разноси съразмерно с отхвърлената част от претенциите.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок пред Софийски градски съд от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____